

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI;
DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL
B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 (ext.3000), E-mail:

VP. LES

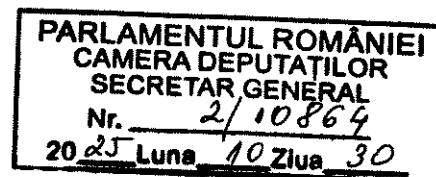
Nr. 8865/2025

27-10-2025

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 23 octombrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. **Proiectul de Lege intitulat "Legea Majoratului Online" (Bp. 222/2025, Plx. 356/2025);**
 2. **Propunerea legislativă "Legea solidarității naționale - Legea impozitării marilor afaceri și averi, proiect legislativ de modificare a codului fiscal Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 256 din 12 noiembrie 2018 privind unele măsuri necesare pentru implementarea operațiunilor petroliere de către titularii de acorduri petroliere referitoare la perimetre petroliere offshore" (Bp. 272/2025, Plx. 378/2025);**
 3. **Propunerea legislativă pentru protejarea populației civile de pericol în cazul unor conflicte armate și pentru schimbarea amplasamentului sau destinației unor imobile (Plx. 262/2025);**
 4. **Propunerea legislativă privind conformarea asistată a operatorilor economici și interzicerea sancționării acestora la primul control (Bp. 249/2025, Plx. 327/2025);**
 5. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr. 155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân (Bp. 259/2025, Plx. 376/2025);**
 6. **Propunerea legislativă privind acordarea unor facilități fiscale sub forma unor reduceri/scutiri de la plata impozitelor pentru familiile care au în întreținere mai mult de trei copii, precum și pentru cele care adoptă copii (Bp. 90/2024, Plx. 271/2024);**
 7. **Propunerea legislativă privind modificarea și completarea art. 219 alin. (1), (2) și (3) din Legea învățământului (Bp. 552/2023, Plx. 769/2023);**
 8. **Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în scopul asigurării independenței și pluralismului presei (Bp. 478/2024, Plx. 19/2025).**
- Totodată, vă transmitem atașat, în copie, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 (Bp. 181/2025), propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 301/2025) și la propunerea legislativă pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 302/2025, L. 353/2025).**

PL-X 423/2025

PL-X 419/2025

PL-X 420/2025

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnul președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.205/2004 privind protecția animalelor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență nr.155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân*, inițiată de domnul deputat AUR Silviu-Octavian Gurlui împreună cu un grup de parlamentari AUR (Bp.259/2025, Plx.376/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr.205/2004 privind protecția animalelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.155/2001 privind aprobarea programului de gestionare a câinilor fără stăpân, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal:

- înființarea Registrului Național al Persoanelor Condamnate pentru Fapte de Cruzime față de Animale, care va fi gestionat de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Animalelor;
- instituirea unor obligații în sarcina Ministerului Afacerilor Interne, respectiv asigurarea resurselor financiare necesare pentru dotarea fiecărui inspectorat județean cu mijloace de transport specializate, echipamente de capturare, cuști și unități mobile pentru intervenție.

II. Observații

1. În ceea ce privește Art. I pct. 1 din inițiativa legislativă, cu privire la completarea *Legii nr.205/2004* cu trei noi articole, art.6¹-6³, facem următoarele precizări:

- referitor la art. 6¹ din inițiativa legislativă, cu privire la înființarea *Registrului Național al Persoanelor Condamnate pentru Fapte de Cruzime față de Animale*, gestionat de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.), precizăm că ar fi trebuit să conțină informații despre persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunile prevăzute de *Legea nr.205/2004*.

Acest demers reflectă un interes public legitim, în sensul că propunerea formulată de inițiatori apare în contextul unei sensibilități a societății față de suferința animalelor și a necesității unei reglementări clare și eficiente în acest domeniu.

Cu toate acestea, soluția referitoare la înființarea *Registrului* în discuție ridică probleme de proporționalitate și compatibilitate cu *principiile dreptului național și european*, sens în care semnalăm faptul că nu suntem de acord cu implementarea soluției propuse, din mai multe considerente.

În primul rând, potrivit art. 1 alin. (1) din *Hotărârea Guvernului nr. 1415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare*, ANSVSA reprezintă o autoritate de reglementare și control în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, nu o autoritate de drept penal ori de evidență judiciară.

Totodată, domeniul său de activitate vizează totalitatea acțiunilor și activităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor inițiate, desfășurate și finalizate, în vederea asigurării și garantării sănătății animalelor, sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor, după cum este reglementat de art. 1 alin. (4) din actul normativ menționat anterior.

În completarea acestor aspecte, considerăm relevante și prevederile art. 2 și 3 din același act normativ, în cuprinsul cărora sunt prevăzute funcțiile A.N.S.V.S.A., dar și atribuțiile principale necesare pentru exercitarea funcțiilor acesteia.

În același context, trebuie menționat că, în scopul prevenirii și combaterii faptelor prevăzute și pedepsite de legea penală se organizează cazierul judiciar, așa cum este reglementat de art. 1 din *Legea nr. 290/2004 privind cazierul judiciar, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, ca mijloc de cunoaștere și identificare operativă a persoanelor care au comis infracțiuni contra persoanei și a libertății acesteia, a patrimoniului și, în general, a ordinii de drept.

Astfel, cazierul judiciar este organizat de Ministerul Afacerilor Interne și poate fi ținut numai de către structurile specializate în acest domeniu ale Poliției Române.

De asemenea, menționăm că art. 9 din *Legea nr. 290/2004*¹ reglementează datele ce sunt înscrise în cazierul judiciar cu privire la persoanele fizice care fac obiectul acestuia.

Totodată, în evidența cazierului judiciar se notează, în mod provizoriu, până la soluționarea definitivă a cauzei, când se șterg din evidență, date privind persoanele fizice sau persoanele juridice față de care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale sau față de care a fost luată una dintre măsurile preventive prevăzute de *Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*.

În acest context, menționăm faptul că informațiile despre persoanele condamnate definitiv pentru orice infracțiune, inclusiv pentru cele care fac obiectul *Legii nr. 205/2004*, se regăsesc deja în evidențele cazierului judiciar, iar crearea unui registru separat pentru o categorie specifică de infracțiuni constituie o dublare inutilă a evidenței deja existente, încălcând, în acest context, *principiul bunei administrări și al eficienței în gestionarea informațiilor*.

În forma actuală, propunerea face trimitere la înființarea unui registru care conține informații despre persoanele condamnate definitiv pentru infracțiuni prevăzute de prezenta inițiativă legislativă.

Totuși, este neclar dacă propunerea vizează instituirea unui nou instrument care să fie organizat și gestionat de către A.N.S.V.S.A., ori a unui registru care să preia datele deja existente în evidențele cazierului judiciar, sens în care această abordare este lipsită de coerență juridică.

¹ ART. 9

În ceea ce privește persoanele fizice, în cazierul judiciar se înscriu date privind:

- a) pedepsele, măsurile de siguranță și educative, pronunțate prin hotărâri judecătorești definitive;
- b) renunțarea sau amânarea aplicării pedepsei, începerea, întreruperea și încetarea executării pedepselor și a măsurilor educative, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, înlocuirea, esalonarea și achitarea amenzii penale;
- c) amnistia, gratierea, prescripția executării pedepsei, reabilitarea, caracterul politic al condamnării;
- d) pedepsele și măsurile pronunțate prin hotărâri penale definitive de instanțele judecătorești din străinătate, precum și măsurile luate prin actele efectuate de organele judiciare penale din străinătate, dacă aceste hotărâri au fost recunoscute de organele române competente;
- e) hotărârile definitive care impun rectificări în cazierul judiciar;
- f) extradarea

De asemenea, inițiativa legislativă nu definește în mod clar categoriile de fapte care determină înscrierea persoanelor în *Registru*. Nu sunt specificate termenele de păstrare a datelor în *Registru*, respectiv condițiile de ștergere din evidențe, aspect esențial în protejarea drepturilor persoanei vizate, în conformitate cu principiile constituționale și legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, nu se precizează cum vor fi monitorizate persoanele înscrise în *Registru*, ce măsuri concrete pot fi luate împotriva acestora și care este scopul practic al înscrierii în *Registru*.

În același context, facem mențiunea că la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române sunt deja implementate două registre, și anume *Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor* și *Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni din sfera traficului de droguri*.

Precizăm că ambele registre funcționează în cadrul infrastructurii Sistemului Informatic al Cazierului Judiciar Român - ROCRIS, sistem care este deja interconectat cu toate unitățile și subunitățile de poliție, structuri și instituții din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și justiție, precum și instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice care au asigurată conexiunea prin intermediul rețelei criptate a Ministerului Afacerilor Interne.

Din aceste considerente, solicitarea de a crea un nou registru dedicat exclusiv faptelor comise împotriva animalelor poate ridica mai multe probleme de ordin practic și conceptual, după cum urmează:

- redundanță și dublare a evidențelor - în sensul că infracțiunile împotriva animalelor sunt deja înscrise în evidențele cazierului judiciar român. Astfel, crearea unui registru separat conduce la o dublare nejustificată a evidențelor, fără a aduce valoare adăugată în procesul de gestionare sau prevenire a acestora.

- lipsa proporționalității și a necesității - în sensul că pentru un număr atât de redus de persoane, așa cum este prezentat în instrumentul de prezentare și motivare, este nejustificată din punct de vedere tehnic, financiar și operațional.

Totodată, facem precizarea că înființarea de registre diferite pentru fiecare tip de infracțiune în parte ar putea genera un precedent nefuncțional și ineficient, cu tendința de a fragmenta sistemul existent și de a multiplica nejustificativ resursele administrative și informatice.

Având în vedere cele menționate, opinăm că persoanele care fac obiectul *Legii nr.205/2004* sunt gestionate în mod corespunzător prin sistemele și evidențele existente, iar înființarea unui *Registru* suplimentar, pentru un număr extrem de redus de cazuri, reprezintă, așa cum am evidențiat și mai sus, o dublare inutilă și disproporționată, cu impact negativ asupra coerenței și funcționalității *Sistemului Național de Evidență Informatizată a Cazierului Judiciar Român*.

Nu în ultimul rând, trebuie menționat faptul că *Legea nr. 290/2004* permite verificarea antecedentelor penale ale persoanelor, oferind autorităților un instrument eficient și legal pentru prevenirea accesului la funcții din resortul domeniului protecției animalelor.

În acest context, crearea unui registru suplimentar, care să includă sancțiuni penale, apare ca o măsură excesivă, care nu respectă *principiul necesității și eficienței administrative*.

Prin urmare, pentru atingerea scopului legitim de protejare a animalelor și pentru prevenirea recidivei, considerăm necesară utilizarea cazierului judiciar, cazier judiciar deja reglementat și funcțional și respectarea instituției reabilitării, în conformitate cu dreptul intern și jurisprudența națională și europeană.

În plus, față de aspectele menționate, tot în ceea ce privește art.6¹ nou introdus, pentru asigurarea unei reglementări complete, apreciem că era necesar să se prevadă și situațiile în care persoanele înscrise în *Registru* se scot din evidență (cum ar fi, de exemplu, situațiile în care fapta nu mai este prevăzută drept infracțiune ori trecerea unui anumit termen de la data săvârșirii contravenției).

În al doilea rând, cu privire la forma propusă pentru art. 6² nou introdus din cuprinsul inițiativei legislative, menționăm faptul că *Legea nr.205/2004* a fost o modificată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 175/2020 pentru completarea unor acte normative cu incidență în protecția animalelor, precum și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice*, astfel încât Poliției Române i-au fost atribuite explicit competențe privind protecția animalelor.

În baza acesteia, a fost instituit un mecanism care să ofere o reacție eficientă și rapidă în soluționarea cazurilor în care animalele se află în situații de pericol.

În acest sens, atunci când se constată că un animal se află într-o situație de pericol, polițiștii emit, de îndată, ordin de plasare a animalului în adăpost, conform prevederile art. 24¹ din *Legea nr. 205/2004*, pe baza evaluării situației de fapt și a stării fizice a animalului, aspecte care pot

rezulta din mai multe situații².

Pentru aducerea la îndeplinire a procesului de salvare a animalelor ce fac obiectul ordinului în discuție, acesta este comunicat instituțiilor responsabile cu punerea în aplicare a acestuia, respectiv cu extragerea animalului din pericol, mai exact cu capturarea/preluarea/ridicarea, asistența veterinară de urgență, inclusiv intervenția chirurgicală, transportul, cazarea, hrănirea, deparazitarea, vaccinarea și controlul bolilor animalelor, conform legislației sanitar-veterinare.

Totodată, potrivit art. 26 alin. (1) pct. 16¹ din *Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, Poliția Română desfășoară activități specifice, direct sau în cooperare cu alte entități publice sau private, potrivit competențelor stabilite prin lege, pentru protecția animalelor. Însă, supraîncărcarea structurilor polițienești cu atribuții suplimentare, în ceea ce privește intervenția medicală de urgență în cazurile în care animalele se află în situații de pericol, ar putea crea un dezechilibru instituțional, în contextul în care legiuitorul a reglementat deja cadrul legal prin care alte instituții publice de resort intervin în sprijinul Poliției Române și oferă ajutorul necesar pentru salvarea animalelor.

În concluzie, semnalăm necesitatea corelării soluției propuse pentru art.6² din inițiativa legislativă cu prevederile art. 24³ alin. (1) din *Legea nr. 205/2004*, care stabilesc faptul că „*consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București au obligația de a asigura cu caracter continuu și permanent servicii publice de adăpostire a animalelor ce fac obiect al ordinului de plasare în adăpost*”.

Tot în cadrul aceluiași articol, la alin. (2), sunt reglementate modalitățile prin care consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București asigură serviciile publice de adăpostire a animalelor, astfel:

- prin organizarea și funcționarea unor adăposturi proprii, înregistrate sanitar-veterinar în condiții stabilite prin ordin al președintelui A.N.S.V.S.A;

² a) animal care a fost rănit, schingiuit sau supus zoofiliei;

b) animal care a fost implicat în lupte între animale sau cu animale;

c) animal domestic sau animal sălbatic captiv asupra căruia a fost practicat tirul;

d) animal folosit pentru dresajul altor animale sau pentru a controla agresivitatea altor animale;

e) animal domestic expus forțat la temperaturi foarte ridicate ori foarte scăzute;

f) animal din speciile ecvidee, bovine, ovine și caprine aflat, fără supraveghere, pe căile de circulație publică;

g) animal care nu beneficiază de hrana și apa în cantități suficiente, de un adăpost corespunzător sau de tratamente medicale.

- prin încheierea unor contracte cu grădini zoologice, acvarii publice și centre de reabilitare și/sau îngrijire pentru animalele din fauna sălbatică, inclusiv cele deținute de organizații neguvernamentale de protecție a animalelor;

- prin încheierea unor contracte cu adăposturi pentru câini fără stăpân sau a altor adăposturi pentru animale domestice, inclusiv cele deținute de organizații neguvernamentale de protecție a animalelor.

De asemenea, *Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare*, prevede faptul că activitatea circumscriptiilor sanitar-veterinare în teritoriu este asigurată prin încheierea de contracte pentru efectuarea unor activități sanitar-veterinare publice între medicii veterinari de liberă practică împuterniciți și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene sau a municipiului București, după caz, aspect ce rezultă din analiza art. 15 alin. (1) din actul normativ sus-menționat.

În acest context, cadrul legal în vigoare stabilește faptul că medicii veterinari de liberă practică efectuează în baza contractelor de concesiune activități sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și alte acțiuni prevăzute în alte programe naționale, conform art. 15 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 42/2004*.

De asemenea, potrivit art. 15 alin. (15) din *Ordonanța Guvernului nr. 42/2004*, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București asigură, în baza unor contracte individuale de muncă, pe perioadă determinată, personalul sanitar-veterinar necesar pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (2), în situațiile în care nu se pot încheia contracte cu medicii veterinari organizați în condițiile legii.

Având în vedere aspectele prezentate mai sus, rezultă faptul că, în sprijinul Poliției Române, în cazurile în care animalele se află în situații de pericol, există personal calificat atât la nivelul consiliilor județene, cât și la nivelul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, personal care să asigure asistență de specialitate.

În plus față de aspectele menționate, semnalăm faptul că în fondul activ al legislației nu se regăsește o structură cu denumirea „*Poliția Animalelor*”, fiind necesară clarificarea intenției de reglementare și

reformulare corespunzătoare.

De asemenea, era necesară formularea textului propus pentru alin.(3) al noului art.6², întrucât este lipsit de valoare normativă, având un caracter constatatator.

În al treilea rând, cu privire la forma propusă pentru art. 6³ din inițiativa legislativă, precizăm că era necesar a se sublinia faptul că, în prezent, *Legea nr. 218/2002* consacră, ca instrument de cooperare între Poliția Română și autoritățile administrației publice locale, posibilitatea încheierii de protocoale de colaborare, în vederea constituirii unor parteneriate funcționale.

În acest context, orice demers legislativ care urmărește introducerea unui nou mecanism de parteneriat între aceleași entități apare ca fiind redundant și lipsit de utilitate practică, întrucât dublează, în mod nejustificat, reglementarea deja existentă.

În acest sens, o asemenea modificare ar putea genera confuzii normative, suprapuneri de competență și o birocratizare suplimentară a relațiilor interinstituționale, fără a aduce un plus de eficiență sau claritate în aplicarea legii.

De altfel, apreciem că nu ar fi oportun să constituie o obligație legală încheierea de parteneriate cu instituții publice centrale sau locale, ci mai degrabă o opțiune interinstituțională care are la bază o analiză bazată pe necesitățile sau lipsurile identificate cu ocazia activităților desfășurate.

Tot în același context, *Constituția României* consacră *principiul autonomiei locale*, principiu prin care autorităților administrației publice locale le este acordat dreptul de a-și realiza interesele proprii fără implicarea autorităților centrale, oferindu-le acestora capacitatea efectivă de a soluționa în numele și în interesul locuitorilor diferitele aspecte care vizează buna gestionare a resurselor comunității locale.

În acest sens, obligarea încheierii de parteneriate între autoritățile administrației publice locale și Poliția Română ar putea avea ca efect limitarea capacității de decizie a reprezentanților acestor instituții, întrucât relațiile interinstituționale să se bazeze pe analize proprii de oportunitate și nu ar trebui să fie impuse de un cadru extrem.

2. Cu privire la Art. I pct. 4 din inițiativa legislativă, referitor la completarea art.24¹ cu un nou alineat, alin. (3¹), facem următoarele precizări:

Art. 52 alin. (2) din *Legea nr. 218/2002* stabilește situațiile excepționale care permit polițiștilor să pătrundă într-o locuință sau într-un

spațiu delimitat ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, fără consimțământul acesteia sau al reprezentantului legal.

De asemenea, cadrul legislativ aplicabil domeniului protecției animalelor reglementează modalitatea de intervenție a Poliției Române în cazurile în care animalele se află în situații de pericol, prin instituirea mecanismului de aplicare a ordinului de plasare a animalului în adăpost.

Această procedură are rolul de a permite intervenția autorităților statului fără a afecta drepturile fundamentale ale persoanei.

Astfel, Poliția Română, cu sprijinul instituțiilor și entităților abilitate, gestionează situațiile de pericol în care se află animalele, în limitele competențelor prevăzute de lege, raportându-se strict la pârghiile legale instituite de legiuitor.

În concluzie, considerăm necesară reanalizarea soluției propuse pentru Art. I pct. 4 din inițiativa legislativă parlamentară, deoarece, extinderea cadrului legal prin care instituțiile de forță pot pătrunde pe o proprietate privată fără mandat ar putea crea premisele unor acțiuni arbitrare cu depășirea competențelor legale. Dispunerea unei asemenea măsuri în lipsa unei justificări temeinice ar putea genera repercusiuni grave, inclusiv cu atragerea răspunderii civile sau chiar penale a polițiștilor implicați.

3. Precizăm că era necesară clarificarea intenției de reglementare exprimată prin norma propusă la art. I pct. 5 [referitoare la alin.(2¹) al art.25 propus], întrucât, *de lege lata*, art. 25 din *Legea nr.205/2004* califică, prin trei alineate distincte, săvârșirea unor fapte ca reprezentând infracțiuni.

Prin urmare, era necesar să se asigure clarificarea intenției de reglementare și succesiunea normală a textelor, astfel încât să rezulte cu claritate care sunt ipotezele de recidivă care determină aplicarea pedepsei complementare vizate prin inițiativă.

La clarificarea intenției de reglementare, era necesar a se avea în vedere și dispozițiile actuale ale art. 25 alin. (4) din lege, potrivit căroră, în cazul condamnării pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) ale art. 25, instanța poate dispune ca pedeapsă complementară interdicția de a deține animale pentru o perioadă de la un an la 5 ani.

4. În contextul instituirii interdicției prevăzute la Art. II pct. 2 din inițiativa legislativă, cu referire la modificarea art. 7 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 155/2001*, considerăm că era necesară analizarea reglementării unei eventuale sancțiuni corelative,

deoarece, în lipsa acesteia, soluția legislativă propusă de inițiatori nu are finalitate juridică.

5. Considerăm că inițiativa legislativă poate prezenta *vicii de neconstituționalitate* în raport de prevederile constituționale ale art. 27, art. 34 și art. 35, precum și în raport de exigențele de calitate pe care o lege trebuie să le întrunească conform art.1 alin. (5) din *Constituție*.

Dispozițiile preconizate pentru noul art. 24¹ alin.(3)³, conform art. I pct. 4 din inițiativă, aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 27 referitoare la inviolabilitatea domiciliului și a reședinței în măsura în care proprietatea privată la care se face referire în text reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane. Învederăm, totodată, că, în raport de obiectul de reglementare al *Legii nr. 250/2004*, reglementarea preconizată nu poate fi subsumată ipotezelor prevăzute la alin. (2) al art. 27 și în care, prin derogare de la *principiul inviolabilității domiciliului/reședinței*, este permisă pătrunderea sau rămânerea în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

Intervențiile legislative preconizate potrivit art. II pct. 2 și 3, în absența corelării lor alte măsuri legislative menite a preveni apariția/răspândirea câinilor fără stăpân, sunt susceptibile a aduce atingere prevederilor art. 34 și 35 din *Constituție*.

Învederăm, în acest sens, faptul că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că animalele pot fi privite ca o parte constitutivă a unui mediu înconjurător durabil și echilibrat ecologic, protecția acestora fiind încorporată în cadrul mai larg al asigurării condițiilor pentru menținerea unei naturi sănătoase, de care să beneficieze atât generațiile prezente, cât și cele viitoare. Totodată, mediul înconjurător de calitate implică și o faună sănătoasă, problemele animalelor putând afecta, în același timp, sănătatea și siguranța oamenilor. Grija pentru sănătatea animalelor apare, așadar, ca o reflexie a dreptului oamenilor la ocrotirea sănătății, garantat la nivel constituțional prin prevederile art.34, care instituie în sarcina statului obligația de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice (a se vedea *Decizia nr.511 din 4 iulie 2017*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.788 din 4 octombrie 2017, paragrafele 14 și 15).

³ În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat că prin reglementarea normelor referitoare la tehnica legislativă legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, Curtea Constituțională a reținut că respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară. (a se vedea, de exemplu, *Decizia CCR nr. 87/2025, 70/2023, 751/2017*).

De asemenea, prin *Decizia CCR nr. 80/2014*, Curtea Constituțională a reținut că „referitor la dreptul la un mediu sănătos, statul are atât obligații negative, cât și obligații pozitive. În ceea ce privește obligațiile pozitive ale statului, acestea presupun crearea unui cadru legislativ și administrativ care să aibă drept obiectiv prevenirea eficace a daunelor asupra mediului și asupra sănătății umane (*Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 27 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza Tătar împotriva României, paragraful 88*)”.

Astfel fiind, apreciem că măsurile în discuție trebuiau corelate cu identificarea unor măsuri susceptibile a preveni în mod eficient apariția/răspândirea câinilor fără stăpân.

6. În ceea ce privește *Expunerea de motive* și având în vedere implicațiile financiare ale inițiativei legislative, apreciem că nu sunt respectate prevederile art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, referitoare la structura instrumentului de prezentare și motivare.

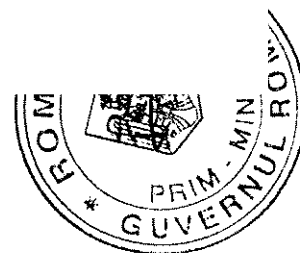
III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților